

på, at de egentlige beskæftigelsesarbejder fortrinsvis søges udført i akkord, hvorfor de i den gældende beskæftigelseslovs § 5 indeholdte særlige regler herom var foreslået opretholdt ved indsættelse i forslaget § 10.

*Afsnit II (§§ 4-7)* omfattede som nævnt de bestemmelser, der hidtil har været indeholdt i den lille beskæftigelseslov, hvorefter der kan ydes tilskud til *mindre betydelige kommunale arbejder*, som iværksættes for at skaffe de i kommunen bosatte arbejdsløse beskæftigelse i stedet for offentlig hjælp. Tilskuddet til disse mindre betydelige arbejder har hidtil i loven været fastsat til 40 pct. af udgifterne til arbejds løn, men der var ikke i lovforslaget optaget en bestemt grænse for tilskuddets størrelse; dette ville derved kunne fastsættes efter lignende principper som dem, der anvendes ved de egentlige beskæftigelsesforanstaltninger. Man ville herved fjerne kommunernes økonomiske interesse i at søge disse arbejder gennemført efter bestemmelserne i afsnit III (de egentlige beskæftigelsesforanstaltninger) og i stedet opnå, at kommunerne i et større antal tilfælde end hidtil vil søge arbejderne gennemført ved anvendelse af den i afsnit II angivne lettere fremgangsmåde med forelæggelse for det lokale amtsnævn, hvorved arbejdsministeriet vil blive aflastet for behandlingen af disse mindre omfattende sager.

Samtidig foresloges (§ 4, stk. 2) åbnet adgang for arbejdsministeren til at bestemme, at også andre end kommunale arbejder skulle kunne henføres under bestemmelserne i afsnit II. Endvidere havde man i forslaget undladt at stille krav om en vis tids forudgående ledighed for de personer, der anvises arbejde ved disse mindre arbejder, hvorfor det ved anvendelse af de i afsnit I foreslåede regler alene krævedes, at de pågældende skulle være arbejdsløse. Herved skulle kunne opnås en forenkling af administrationen af disse mindre arbejder, samtidig med at der for disses vedkommende skete en imødekommeelse af det af medlemmer af partiet venstre og det konservative folkeparti fremsatte forslag om, at der ikke skulle stilles krav om forudgående længere tids ledighed som betingelse for henvisning, idet dette krav alene opretholdtes, for så vidt